

DIARI CATALÀ
Avisos, Noticias y Anuncios
PREUS DE SUSCRIPCIÓ

La Veu de Catalunya

Redacció i Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entressòl
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPRESORIA
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Any XXI núm. 4,356 Barcelona: Divendres 7 de juliol de 1911 Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Sant Benet XI, papa i conf.
Sant de demà: Sant Quil·lià, s'aba i m. r. — Quaranta hores: Avui comencen a l'iglesia parroquial de Santa Maria del Pi. — Hores d'exposició: Del 1 al 10 de juliol, a les 10 hores, a l'edifici de la Foment del Treball, a l'edifici de la Foment del Treball, a l'edifici de la Foment del Treball.

Observatori Meteorològic de la Universitat. — Director: E. Aleobé — 6 de juliol
HORES D'OBSERVACIÓ: 8 hores i mitja. — Baròmetre a 0° i al nivell del mar: 765,7. — Temperatura: Màxima, 20,0; mínima, 14,0; ombra, 19,0; vent, 18,0. — Humiditat: 75%. — Pluja: 0,0. — Vents: 10 hores: 10 hores. — Vents: 10 hores: 10 hores. — Vents: 10 hores: 10 hores.

D.ª Lluïsa Sarri de Oller

viuda de D. Francisco Mallol

ha mort als 71 anys d'edat

havent rebut els Ausells Espirituals i la Benedicció Apostòlica (A. O. S.)

Els seus afegits fills Francisco de A., Carolina i Joseph, fills polítics don Francisco Sijar i donya Concepció Suazo, nets, germans (aunts), germana política (aunt), nebots i nebotas polítics, cosins, cosines, parents i la senyoreta donya Maria Vidal Matallana, al participar als amics i coneguts tan sensible pèrdua, els supliquen encomanin la seva ànima a Deu i se serveixin assistir a la casa mortuòria, Caputxins, 32, Sarrià, demà dissabte, a les quatre de la tarda, per acompanyar el cadàver a la iglesia parroquial i d'allí a la darrera estada, Cementiri Nou, per qual favor els quedaran sumament agraïts.

J. Marsans Rof y Fills

Valors, Cupons, Giros, Comptes Corrents, Cambi de Monedes

RAMBLA CANALETES, 2

MOSAICS E F ESCOFET & C

Marbres, Pedras, Fustas, Ronda Sant Pere, 8, Construcció, Decoració

INSTITUT ANTIRRABICH

Dr. CLARAMUNT Ausias March, 43 (Baixa), 10

Curació de les persones mossegades per animals rabiosos.

Fàbrica de Dolsos de J. Ferrer y Gili

13, Carrer de Sant Pau, 13

Gran elaboració d'Aixarops i Horxata, preparats ab el suc de les fruites. — S'expenen en Droguerías, Colmados i Ultramarins.

MERITORI

ESTALVI DE SALUT

RONYONS FETGE ESTOMAC MELSA

AIGUA DE VILAJUIGA

LA MÉS RICA EN LITINA

Única insubstituïble per a prevenir i curar l'ARTRITISME i el MAL DE PEDRA

Proferida pels bons melges, és la de major venda i la MÉS ECONOMICA EN SA CLASSE

DEMANI'S PER TOT ARREU

Agent depositari: JOSEP ESCUDER, Baileu, 95 i 97. — Telèfon 3887

Despach Central: Rambla de les Flors, 11. — Telèfon 2471

Sant Hilari Sacalm Hotel España de Miquel Martí

Taula rodona i restaurant. — Habitacions per famílies. — Preus desde sis pessetes. — Per encàrrecs: carrer Petritxol, número 12, entressòl, segon.

Sobre un acord de la U. F. N. R.

Entre els acords presos per la U. F. N. R. n'hi ha un que ha sigut molt comentat en les reunions polítiques: és el d'adherir-se a l'Assemblea que té en projecte la Unió Catalana, ab la condició de que aquesta se celebri després de les eleccions municipals de novembre vinent. Aquesta condició suscita, com és natural, moltes preguntes. La U. F. N. R. creu que en dita Assemblea podrien prendre acords que contravenís el seu propi de litar, cosa, sense cap dubte, ni intel·ligència, en les vinentes eleccions de regidors.

L'espera catalanista, com s'ha demostrat en repetides ocasions, és, realment, el de que llits unides totes les forces que treballen per la causa de Catalunya. Mes, els que pensen de Barcelona no hi volen saber res: ells són catalanistes quan els hi convé ser-ho, i no preval en ells l'esperit que integra la conjunció republicana-socialista. L'esborrar d'una ensueïda de la dominació municipal és no solament un problema de salut pública, de moralitat, de vida per Barcelona, sinó una necessitat de la intersecció de la seva unitat. La intersecció de la seva unitat, la intersecció de la seva unitat, la intersecció de la seva unitat.

GLOSARI

VALER MÉS QUE LA FAMA QUE'S TRE

Lo que coneixem pitjor sovint és allò que tenim més a la vora. Se'ns fa difícil moltes vegades endevinar les profunditats d'energia, d'home, de grandesa, que s'oculten en el poble al que vivim cada dia entremés a mesquineses i frivolitats. — Un país d'opacitat bufa (pot ésser al endemà un país d'opacitat?) — Per què no?

La casualitat m'ha col·locat sota els ulls d'una ensueïda de la dominació municipal, que representava a París l'any 1910. — El París d'aquell temps avui té el prestigi al nostre recort. Però, que el visquem el deien trobar, mentre el visquem, una mica ridícula, bastant prosaica, molt decadent. La figura minúscula de M. Thiers presidia els grans afers de l'Estat. El pobre rei, encara passava burgesament els paradís.

Per la Diputació Catalana

Al Foment Autonomista Català

Explicació del acord de la Diputació

Altr n'hi va ferse al Foment Autonomista Català una sessió per explicar l'acord de la Diputació sobre la Mancomunitat Catalana.

Al acte va assistir un públic nombros, desitjós d'escoltar els discursos dels diputats provincials senyors Jansana i Sansalvador.

A les onze de la nit el president de Foment don Vicens Balcells va donar l'acte per començat després d'escoltar l'assistència del senyor Sunyer, que tenia de parlar en representació de la Esquerra, el qual no va poder assistir per trobar-se indisposat.

Tot seguit va concedir la paraula al diputat provincial regionalista.

Don Antoni Jansana

El senyor Jansana va recordar la darrera campanya electoral. Anant per pobles i masies, diu que va poguer observar que l'espera de Solidaritat Catalana era encara vivint.

Vegent l'entusiasme d'aquells electors m'ets vaig pensar moltes vegades com podria respondre als seus somnis. Al presentar la Diputació i al veure que's presentaven discrepàncies per petites coses, me va produir un sentiment inquiet.

Empré en aquella mateixa sessió van proclamar un consoli i una esperança, aquelles paraules del company Sansalvador: «El dia que's tracti d'afinar la personalitat de Catalunya, ens unirem totes».

I aquesta hora no va trigar gaire. Ab la presentació de la proposició referent a la Mancomunitat Catalana, tots ens varem unir, i dich tot perquè, els que no varen votar ab nosaltres, encara que alguna vegada parlin en català, no se'ls pot considerar catalans, perquè no senten l'esperit de la terra.

Es clar que representa una vergonya per la Diputació de Barcelona que l'acord no's prengués per unanimitat, tal com va ferse a Girona, empré, per al

constitucionalisme. Les bromes i prodigalitats xabacanes de Lord Seymour entretenien el boulevard. Víctor Hugo feya visites per entrar a l'Acadèmia. Cousin, filosof adips i eclèctic, concedia les subvencions i pensions de literatura a poetes indòlgues, que s'escapaven trobar-se en estat d'interès. Aurora Dudaeva se passejava en pantufols. S'esborrava la Favorita. El poble, proclamat sobirà, de fresch, badava el cancan graciós, de la sante-inocència, del cancan i mitja i est d'haup. La crítica s'acaba a Tortoni. Les ballarines de l'Opera ostentaven joyells tan escaradellats i fulgurants que, quan apareixia damunt la escena una d'elles, la família reyal se retirava al fons de la Morla. Y la convicció d'un general afemellament i epicurisme era tan arrelada, que, com se venia aleshores la qüestió de les fortificacions de la vila, l'autor de l'atipada «Revue» — me m'adonava d'aquest epigrama graciós: — «Fortifications a Paris? En cas de se, ALS TRES DIES D'ESTAR SENSE MADUIXES, OBRIRIEM LES PORTES».

Passava anys. La cobardia, la sensualitat, la follia, s'apropiaven encara. Però vingué 1870 i París sapigué resistir, tumbant, una mica més que tres jornades i menjar ben altra cosa que no imadixes.

XENIUS.

L'intervenció europea a l'Àfrica

Situació actual de les forces europees al imperi del Marroch. — (A) alemanys. — (E) espanyols. — (F) francesos

Els espanyols ocupen Ceuta, Melilla i sa comarca, al Mediterrani, Larache (Larache), El Ksar (Alcazar) i Arzila al Atlàntic. — Els francesos, Ujda, prop de Melilla, des de fa quatre anys, i no parlen d'anar-se; Casablanca, Rabat, Sals, Mehdia, Fez i Mekines. — Els alemanys, Agadir, que ve a caure un xich al S. E. de les illes Canaries.

LARACH (Larache)

Larache, denominada pels àrabs «El A'raich (Justi del poble)», ocupa l'loch de l'antiga Lixa romana el urbs Mauritanie Tingitane, ab ostia Lixi fluvii, in ora Maris Atlantici.

La «Mauritanie Tingitane» que més tard, en temps de Constantí, formava la «Hispania Transfretana» estava compresa entre el riu Muluya (Muluya) i el mar Atlàntic, essent declarada província romana després de ferne la conquesta Suetoni Paulinus, i d'haver sigut assassinat el rey Ptolemeu, fill de Juba, per son cosí, el sanguinari i brutal emperador Caligula.

L'orde i successor de Caligula, l'imbecil emperador Claudi, primer engre del funest donatíu als pretorsans, va fer instituir sobre una antiga colònia fenícia la colònia romana de Lixa, avui Larache.

Parlen d'aquesta ciutat historiadors i geògrafs tan coneguts com son Plini, Solino, Strabon, Sili, Pomponi Mela, etc., etc., etc., alguns dels quals la situen a la mateixa boca del Lixus (Lucus), a prop o en el mateix lloch en que la antics poetes creyen haver existit el col·legete de la Hesperíada, guardat bre d'aril de cent caps que tenien tot l'any oberts els seus ulls, terribles i monstruosos guardià que ab els seus cent distints uols no va poder esporguir al pare dels homes i dels deus, morint a mans de Júpiter, que entrà dins del jardí, emportant-se, per encàrrec de l'Euristeu, les espomes d'ora que donà la sànctua Juno, aquella xicota sempre jova, filla, segons la mitologia, de Saturn i de Rhea.

Larache ha tingut èpoques de gran esplendor i d'activitat comercial. Fou fundat al segle XV per una colònia here per aquell drac de cent caps que tenien tot l'any oberts els seus ulls, terribles i monstruosos guardià que ab els seus cent distints uols no va poder esporguir al pare dels homes i dels deus, morint a mans de Júpiter, que entrà dins del jardí, emportant-se, per encàrrec de l'Euristeu, les espomes d'ora que donà la sànctua Juno, aquella xicota sempre jova, filla, segons la mitologia, de Saturn i de Rhea.

La població quasi ruïnosa de Larache, situada a uns 16 lleugues de Tànger (Tàngis), i rodejada per una campinya molt fèrtil, fou presa pels espanyols i fortificada l'any 1610, entregant-se des

AGADIR

Actualment aquest nom remou tota les cancleries europees i porta entre nou a tots els diplomàtics.

Agadir és un poble del litoral del Marroch, al qual els alemanys han enviat el canoner d'artilleria, darrerament substituït per un canoner.

Està situat quasi al davant de les illes Canaries a la desembocadura del riu Sus, i dista 432 milles de Tànger segons el litoral.

Se desvua damunt d'un turó de prop de 200 metres d'alçada i en l'últim port, per l'indret meridional fins hont arriba el domini nominal del Emperador del Marroch.

Agadir, Mogador, Sali i Mazagan, gairebé equidistants de la ciutat de Marrakech, altra capital del Imperi, constitueixen la línia de defensa de la península de Marroch, que té una superfície de 1.200.000 hectàrees.

A uns 80 milles més cap al Sur hi ha el poble de Iní que no fa gaire temps fou designat per una comissió de geògrafs i diplomàtics espanyols com a emplaçament de la tan esmentada Santa Cruz de Mar Roqueta que Espanya té dret a ocupar segons el tractat de 1860 entre Espanya i el Marroch. Iní ha sigut ocupat pels espanyols.

Hi ha qui diu que hi ha sigut una errada dels nostres diplomàtics, perquè la tan anomenada Santa Cruz de Mar Roqueta és el propi Agadir que també

Al Dia

Amenaces

«El Liberal» és, en la trífida entitat del trust de la premsa de Madrid, l'element decidit dels consums. Y escribent sobre la implantació de la llei que transforma l'impost, diu el diari madrileny que ara cal atacar la segona Bastilla: l'arancel.

Deu nos en guard de declararnos defensors de la permanència de cap arancel; en som, ara com ara, dels principis proteccionistes, però no de la perpetuïtat de les partides i de les classificacions. L'arancel és una defensa i com a tal denunciamus a les necessitats de la defensa. Però no teoritzem i anem a l'amenassa d'«El Liberal» que té certa importància per estar pròxims a la revisió aranzelaria, sobre la que ha d'informar una Junta en la que dominen els elements enemics de Catalunya.

El Govern den Canalejas és popular; però conquistar una rialleta dels republicans i dels socialistes se vendria a Espanya. Tota la festa política i administrativa s'ha fet, i a Espanya es popular parlar contra l'arancel que, segons els nostres contraris, representa un privilegi a favor de Catalunya. Nosaltres estimem, donchs, com un perill la pròxima revisió aranzelaria; temem que obedi més a l'esperit de la política dominant que a l'espert de les necessitats de la indústria. El dictat dels consums, aquest ésser que no existeix en lloch del món més que a Madrid, tindrà exigències; ja surt «El Liberal» borbant en sa defensa, equiparant l'impost de consums als drets aranzelaris.

Però ¿vot fernos el favor d'«El Liberal» de respondre a una pregunta? Es pregunta: «La Bastilla» treballa de descorts o trencant mil obrers industrials o la que fa pagar el pa un trenta per cent més que als altres països i el sucre a

LLIGA REGIONALISTA DE SABADELL

Conferencia del diputat provincial DON LLUIS DURÁN Y VENTOSA

L'acort de la Diputació sobre la MANCOMUNITAT CATALANA

Demà, dissapte, a les nou de la nit

Sessió del Ajuntament

Per lo del Parch i lo de la Peixateria de Sant Joseph, els radicals s'esbatussen ells ab ells

Comença a les 5.20. Presidencia del marquès de Marianao.

De consuns

Se dona compte de les dimissions presentades pels senyors Albó, Lluhi i Nualart de la comissió consistorial de Consuns.

Els dimissionaris manifesten una vegada més la voluntat irrevocable de no acceptar.

En mitg de gran al·ludat se procedeix a votació secreta per butlletins, resultant que per 22 vots contra 10 s'acorda no admetre les dimissions.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

Oficial

Comunicació de la Societat de Taurinàquia de Montpeller donant les gràcies per les atencions de que foren objecte els 105 excursionistes de dita població durant la estada en aquesta ciutat.

Comunicació de la Agrupació de Turisme i Expansió Geogràfica del Foment del Treball Nacional, invitant al Ajuntament pera que designi un individu a fi de que acompanyi a la excursió que està organitzant pel golf de Turin i altres importants ciutats de França, Itàlia i Suïssa ab motiu de la Exposició Universal de la primera població.

B. L. M. de la Comissió organitzadora de l'Assemblea de Lleuant invitant al Ajuntament a l'Assemblea que se celebrarà a l'Ajuntament de Castelló els dies 8, 9 i 10 de juliol.

Comunicació de l'Alcalde donant compte del contracte celebrat ab don Pere G. Marín per que assisteixi la banda municipal a la festa major de Matador, mitjançant l'abonament de mit pessetes.

Comunicació del concessionari del servei de neteja pública i regades, demanant dos dies de prorroga pera fer el dipòsit.

Proposicions

S'aprova una proposició dels senyors Serradell, Lluhi i Albó demanant que s'aprovés la clausura de la VI Exposició Internacional d'Art fins al 30 de juliol, autoritzant a la Comissió Executiva pera adoptar les disposicions convenientes a la complimentació d'aquest acord.

Se n'aprova una altra dels senyors Carrat, Puig d'Aspre i Lluhi, per la qual se posí a disposició del alcalde 18.857,75 pessetes pera que s'proveïssin de vestits d'estiu a la guarda municipal.

Per en Llorente

Se presenta una proposició demanant que s'enviï al Ajuntament de Valencia, i a la família del gran poeta Llorente, el peson per la mort d'aquest, i que's votin 3.000 pessetes pera engirli un bust al Parch.

El senyor Vinaixa proposa que li deixin signar la proposició, com a valencià, i com a desvotat del difunt poeta.

El senyor Albó s'adhereix a la proposició en nom dels radicals, recordant la cooperació del gran poeta a les festes dels Jocs Florals i al Congrés de la llengua catalana.

El senyor Iglesias diu que considera a n'en Llorente com un excolet poeta català.

El senyor Callén s'oposa a la creació del bust, perquè no fa encara cinquanyes que's morí.

La mort del senyor Llorente.

La proposició es aprova.

Les atraccions del Parch

Se presenta una proposició que diu lo següent:

«Los concejales que suscriben tienen el honor de presentar al Consistorio la presente proposición:

Primero. Que teniendo en cuenta que la comisión de Fomento designó una Ponencia compuesta de representantes de todas las fracciones políticas que integran el Ayuntamiento para estudiar cuanto afecta al funcionamiento de las atracciones del Parque, se ratifique por la Corporación el nombramiento de la referida Ponencia, revisándole de cuando en cuando las facultades necesarias para tomar cuantas medidas fueran convenientes a fin de dejar absolutamente garantizados los intereses municipales y de los ciudadanos que disfrutan de ellas».

Segundo. Que teniendo en cuenta que la comisión de Fomento designó una Ponencia compuesta de representantes de todas las fracciones políticas que integran el Ayuntamiento para estudiar cuanto afecta al funcionamiento de las atracciones del Parque, se ratifique por la Corporación el nombramiento de la referida Ponencia, revisándole de cuando en cuando las facultades necesarias para tomar cuantas medidas fueran convenientes a fin de dejar absolutamente garantizados los intereses municipales y de los ciudadanos que disfrutan de ellas».

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

El senyor Albó declara que no pendran possessió del càrrec dels dimissionaris.

sin a beneficencia, no té cap ni pèus ni

contener. Insisteix en que no s'ha de

nomenar una ponencia de Foment, sino

d'Henda i Foment.

El senyor Sol creu que no s'havien

d'autoritzar les atraccions i lamenta la

poca seguretat de les instal·lacions. Creu

també que'l concessionari no està a to

rat per explotar, com fa, els arums

industrials a les tanques.

(El senyor Marial discuteix acaloradament

ab el senyor Nualart, dificultant sentir al orador.)

El senyor Sans declara que ab la pro

posició a que ha al·ludit el senyor Mo

negal, pretén que lo que's recauda per

entrades, se destinés tot als pobres.

El senyor Monegal observa que la

proposició deya ben clar que s'hi des

tinés un tant per cent.

—Procuri el senyor Sans—afegeix—

una altra vegada saber lo que firma.

El senyor Mir manifesta que si hi ha

abusos s'han de corregir, però l'Ajuntament

no ha d'afavorir els interessos d'una

empresaria contra els del concessionari.

Opina que la intervenció al Parch és

diffícil, i que, ja que l'espectacle dona

resultats per ser del agrado del públic,

s'hauria d'imposar un canon fort en

compte de cobrar el tant per cent.

Afegeix que la comissió d'Henda va

oferir codir un tros del Parch als em

presaris del Paralelo, que eren els que

més se queixaven. Diu també que a

Henda hi ha una ponencia pera enten

der en lo de les atraccions, i la pre

sedeix precisament el senyor Lladó.

En quant a la proposició del senyor

Lladó, diu que votaria en contra, per

que haventhi dues ponencies, no veu

per què s'ha de nomenar una comissió

consistorial. Critica al senyor Lladó per

haver portat a sessió pública notes de

la recatada, com si per part dels em

presaris hi hagués hagut interès per ocu

ltarles; les notes han estat sempre a

disposició de tothom; no s'ha ocultat res.

El senyor Marial diu que sempre hi

ha denuncies de defraudacions, però no

se'n demostra cap. En quant a les cu

bertes de talonaris sense segellar, ex

hibides pel senyor Nualart, demana que

signin per cada un jurat. Nega que tan

ga cap interès en lo de les atraccions.

Diu que anant dos hores diaries els

«Urales» no's poden recatar més enllà

de 800 pessetes. Els números legits pel

senyor Lladó son, per lo tant fan

tàstics. Acaba dient que s'hauria d'ave

riguar si algun regidor té que veure

ab alguna de les instal·lacions.

Varies veus. —Que's digni el nom.

El senyor Marial. —L'interès ja ho

sab.

El senyor Monegal diu que renuncia

a formar part de la ponencia d'Henda

que ha d'entendre en les atraccions.

El senyor Lladó declara que aquesta

ponencia no té l'amplitud que pretén el

senyor Mir, sino que sols s'ha de cuidar

de si procedeix destinar l'import de les

entrades a la beneficencia.

Annuncia una nova proposició que creu

que sintetiza les opinions exposades.

Nova proposició

La proposició demana nomenament

d'una comissió consistorial composta de

dos regidors de cada una de les tres

permanents, presidits per l'alcalde, la

qual doni dictamen a la sessió pròxima.

La firmen els senyors Lladó, Nualart

i Monegal.

El senyor Santamaría creu que hi ha

exces de protecció al concessionari de

les atraccions del Parch per uns regi

dors, i exco's de perjudici en contra,

per altres.

(Protestes dels radicals.)

El senyor Santamaría. —Si's volgués

parlar clar, s'hauria de dir que, ab la

exco'sa de lo del Parch, se discuteix

una altra cosa. (Més protestes.)

El senyor Marial. —¿Què?

El senyor Santamaría. —Ja ho veu

el senyor Marial.

El senyor Marial. —Jo no veig res.

El senyor Santamaría. —Donchs, S.S.

es cego.

(Se refereix a la divisió política entre

els dos grups de la majoria radical.)

El senyor Vinaixa, encara que ab el

senyor Santamaría, li diu que no té cap

proposició contra l'«Urales», perquè

precisament ell va votar en pro de la

instal·lació.

Ab lo que no està conforme es ab

què'l concessionari fassi grans negocis

il·legalment. Creu que la qüestió del Parch

donarà molt joio...

El senyor Marial. —Y molts quarts...

(Grans rialles.)

El senyor Vinaixa. —Pera l'Ajuntament,

hi ha una comissió de tres radicals.

El senyor Figueras diu que sempre

ha estat en contra de certes diversions

del Parch, com es una ruleta i altres

coses. Admeten, creu que no s'havia de

cedir un tros de Parch a un particu

lar. Creu que no s'havia de dir als ciu

dadans que no paguessin pera entrar.

El senyor Santamaría declara que sem

pre ha dit la veritat i segurament di

entia. En lo del Parch, no s'ha dit que

s'havia de dir. Hi hagué un extranger, M.

Nazer, qui posà atraccions, s'arruïnà, i

ningú's cuidà de saber què feya.

El senyor Vinaixa. —¿Que mal en

terat està S. S.!? Sembla que hagi cau

gut un núvol...

El senyor Santamaría diu que's amos

de les atraccions son tres: un radical,

un nacionalista i un regionalista, ab lo

qual s'han captat l'apoy de molts regi

dors (Grans esclatidos).

El senyor Santamaría segueix dient

que molts regidors radicals no faràn

res contra les atraccions, per amistat

ab el soci radical, que es el senyor

Prades. (Protestes dels radicals.)

El senyor Nualart. —Y futur regidor,

el senyor Prades.

El senyor Santamaría. —No fora gens

extrany.

El senyor Mir torna a parlar de la

ponencia d'Henda i diu que té més

amplitud de la que ha suposat el se

nyor Lladó. Està conforme ab la se

gona proposició d'aquest, si bé no està

conforme ab què's fixi no més el plaç

d'una setmana, perquè es poch.

El senyor Monegal accepta l'esmena,

com a un dels firmants de la propo

sició.

La proposició es aprova ab l'esme

na del senyor Mir.

Pera formar part de la comissió son

elegits els senyors Ramonella, Callén,

Carrat, Janssens, Monegal i Nualart.

El peix

Se l'ingueix la proposició següent:

«Los concejales que suscriben tienen el

honor de proponer al Consistorio la si